

“Zombie lingua trauma”

Μισό αιώνα περίπου μετά την ανακοίνωση του θανάτου του συγγραφέα από τους Barthes και Foucault γινόμαστε μάρτυρες τις τελευταίες δεκαετίες της (ξ)αναγέννησης του υποκειμένου σε συνθήκες απουσίας κάθε αυθεντίας.

Αν το τραύμα της γλώσσας ήταν σοκαριστικό τότε σήμερα φαίνεται να είναι η κυρίαρχη συνθήκη που θεραπεύεται με την ακατάπαυστη ροή πληροφοριών.

Το τραύμα ξαναφέρει την αυθεντία από την πίσω πόρτα, γιατί ο καθένας το βιώνει ατομικά, ενώ από την άλλη ανοίγει τον ορίζοντα στην πολυπολιτισμικότητα, στην διαδραστικότητα, την ανοιχτότητα, στις νέο-Γραμμισιανές, νέο-Καταστασιακές τάσεις, στην αντί-αισθητική και στην φετιχοποίηση.

Αν αυτά ήταν μέσα θεραπείας τώρα είναι αυτό-σκοποί και μέσα σε αυτές τις συνθήκες αμετρίας καλούμαστε να ξανά μετρηθούμε.

Ακολουθεί φανταστικός διάλογος σε μίνι-σκετς:

Margaret Thatcher

- There's no such thing as society, Paul!

Paul Gauguin

- D'ou Venons Nous ? Que Sommes Nous ? Ou Allons Nous?

Καρατζάς Δημήτρης, εικαστικός, απόφοιτος ΜΕΤ ΑΣΚΤ, σκηνοθεσία – Σχολή Λυκούργου Σταυράκου